

Megnyílt Miskolcon a Művészetek Háza

„A zenekar végre megmutathatja a teljes tudását”

A Miskolci Szimfonikusok sok év után végre már nemcsak a színházban, hanem saját koncerttermükben is felléphetnek. Szeptember elején nyitotta meg ugyanis kapuit a Művészetek Háza, s a kulturális központban egy hatszáz férőhelyes hangversenyerem is helyet kapott. A Rákóczi út 5. alatti, belvárosi épület, amelyet a miskolciak korábban Uránia Filmszínházként, majd Béke moziként ismertek, multikulturális komplexum lett, egy olyan hely, ahol a művészetek valóban találkozhatnak. Az újjáépített házban, amelyen a klasszicista jegyek modern üvegrészekkel keverednek, jól megfér egymással a zene, a színház, a film és képzőművészet, hiszen a nagyterem mellett két art mozi, valamint kiállítóterem is várja a látogatókat. A miskolciak már boldogan vették birtokba az európai színvonalú központot, de az átalakított épület talán az együttes számára jelenti a legnagyobb örömet, hiszen végre egy igazán kiváló akusztikájú teremben mutathatják meg tudásukat. A centrum mellett új feladat elé is állította a zenekar vezetését, hiszen nemcsak fellépői, hanem egyben üzemeltetői is a Művészetek Házának.

– Nagyon régi vágya volt már a zenekarnak, hogy saját koncertteremben muzsikálhasson...

– **Sir László zenekari igazgató:** Az együttes 43 évadot tud már maga mögött, s ezeket a szezonokat mind-mind a színházban játszotta végig. Szerettük persze a Miskolci Nemzeti Színházat, hiszen a hétfők a mieink voltak, ez lett a koncertnap, és az eltelt évtizedek alatt valóban otthonunkká is vált a teátrum. Művészeti vezetőnk, karmesterünk, Kovács László azonban mindig azt mondogatta, hogy abból a hangzásból, amire az együttes képes, a

színházteremben csak hatvan százalék hallható. Szerettük volna hát megmutatni a tudásunk teljességét, elszakadni a hétfői napoktól, és újabb utakon elindulni. Így tényleg nagy boldogság, hogy végre, szeptember 7-én felavathattuk a Művészetek Házát.

– *Milyen messze van ez az épület a színháztól?*

– Öt perc sétára, hiszen szintén a belvárosi részen fekszik. Ez az épület 1910-ben készült el, majd sokáig moziként működött, és az 1990-es évek második felében

csukta be a kapuit. Az első javaslatot, hogy ezen a helyen szülessen meg az új koncertterem, 2001-ben tettük.

– *Akkor elég hamar, öt év alatt sikerült is megvalósítaniuk ezt az elképzelésüket...*

– Tulajdonképpen tényleg gyorsan eljuttunk a célunkig... A konkrét tervek 2003 tavaszára születtek meg. Az épület átalakítására közel egy milliárd forintot szántak, ebből 720 millió volt az államkasszából származó pályázati pénz, a többit pedig az önkormányzat adta az

Sir László átveszi az épület kulcsát

építkezéshez. Új szárnyak nőttek ki a földből, az akusztikusok pedig átalakították a ház belső termét. Jelentős volt ez az átépítés, hiszen két art mozi is készült, 70 és 140 férőhellyel, emellett konferencia-terem és kiállítórész is akad az épületben. A nagyteremben 600-an tudnak leülni. Ez a méret számunkra szinte ideálisnak mondható, hiszen a négy bérlet sorozatra 620-620 bérletet adunk el, így a törzsközönségünknek csak néhány tagja szorul ki, ezt a problémát azonban igyekszünk úgy megoldani, hogy több, bérleten kívüli koncertet is adunk majd. Annak is örülök, hogy mostantól kezdve egy másik napon, csütörtökönként találkozhat velünk a közönség. Persze ez az átállás sem olyan egyszerű, hiszen a publikumunk életében óriási változást jelent.

– A bérlőknél az is mindig nagy kérdés, hogy a saját, megszokott helyükön tudnak-e ülni...

– Igyekeztünk úgy elkészíteni a beosztást, hogy mindenki körülbelül ugyanott foglalhasson helyet az új teremben is, ahol eddig a színházban ült. Nagyon bízom benne, hogy erre az új helyszínre is szívesen jön majd a közönség. Egyelőre még várakozással tekintenek a Művészetek Házára, hiszen a színház gyönyörű épületét nagyon megszerették, és négy évtized hosszú idő. De azért az új helyszínre is kíváncsiak, s bízom abban, hogy ha az újdonság varázsa elmúlik, akkor is szívesen jön majd ide a hallgatóság. S bár kénytelenek voltunk valamennyit emelni a jegyárakon, hiszen eddig nagyon olcsón lehetett bejutni a hangversenyeinkre,

azért így is nagyon jól fogytak a bérleteink...

– A terem átalakításánál mennyire vetették figyelembe a zenekar kéréseit?

– Kotschy András akusztikus a tervező team tagja lett, ő dolgozott azon, hogy a lehető legjobb hangzás szülessen. S az építők tényleg minden igényünkre odafigyeltek az öltözők, a felszerelések, a székek, a kottapultok, vagy a zongoralift kérdésében.

– S a Művészetek Háza valóban otthonául szolgál majd a Miskolci Szimfonikusoknak?

– Az épület a zenekaré, olyannyira, hogy mi magunk fogjuk üzemeltetni is, ez lesz az egyik telephelyünk, az együttes azonban továbbra is eddigi helyén, a Malomban marad. A Rákóczi út 5. alatti épületben nincs ugyanis hely a kottatárnak és az irodáknak, így maradunk a régi színházban, amely az összes ilyen igényünknek megfelel. Most viszont már nemcsak a főpróbát tudjuk a koncerthelyszínen tartani, hanem 1-2 nappal előtte a zenekar már teljesen át tud települni az új épületbe. A próbaüzemet augusztus 31-én tartottuk, a nemzetközi karmesterkurzus zárógálájának adott ekkor otthont a Művészetek Háza. A bérlők már ez alkalommal, jelképes árért kipróbálhatták az új hangversenytermet. Az ünnepélyes megnyitó szeptember 7-én volt, igazán nagy sikerrel. Ekkor került sor a hivatalos szalagátvágásra, s különleges koncert hangzott fel, amelynek Bogányi Gergely volt a szólistája. Ezt követően a Budaörsi Játékszín Néma leventéjének tapsolhatott a közönség, majd az érdeklő-

Kovács László

dők megnézhatték az ExperiDance előadásában az Ezeregyévet. Azt szeretnénk, ha ez az épület a jövőben valóban multifunkcionális kulturális központként működne. Tervezünk irodalmi esteket is, s a programban a könnyű műfaj szintén helyet kap. S persze szeretnénk a helyi, civil egyesületeknek is bemutatkozási lehetőséget nyújtani.

– Akkor ehhez kissé át kellett alakulniuk...

– Az alapító okiratunk változatlan maradt, de belekerültek kiegészítő közművelődési feladatok is. Mindez nagyon nagy munkát jelent, így ezekre a teendők-re fel kellett állítanunk egy teljes stábot. Kaptunk hozzá 12 új státuszt, s némileg a költségvetésünket is megemelték. Ennek a tucatnyi új embernek az egyharmada a művészeti menedzsmentben dolgozik, a többiek pedig hangtechnikusok, szcenikusok, könyvelők, takarítók. A csapat sok energikus fiatalból áll, s ennek nagyon örülök. Saját jegypénztárt nyitunk, a Filharmónia mellett. De minden most van alakulóban, hiszen ezt az egészet nekünk is meg kell tanulni. Bízom azonban abban, hogy igazán izgalmas programokat kínálunk a nyitást követő hónapokban.

– Hogyan fogadta a zenekar ezt az új otthonot?

– Kíváncsiság, izgatott várakozás volt jellemző a muzsikusra, bár azért akadt egy-két kétkedő is, aki amiatt aggódott, hogy ebbe az új épületbe is jön-e a közönség. De én bízom a népszerűségünkben, s abban, hogy aki eddig járt a hangversenyeinkre, az az új helyszín miatt sem hagy el bennünket.

– *S hogyan látja ezt a változást az együttes művészeti vezetője, Kovács László? Valóban igaz, hogy a zenekar tudásnak csak a töredékét tudták a színházban megmutatni?*

– **Kovács László:** Igen, és sajnos egy olyan generáció élte le az életét Miskolcon, amely eddig az együttes tudásának legjavát nem élvezhette. Nemcsak a hangzásélményük volt kevesebb, hanem a különböző kompozíciók egy része is elveszett számukra, hiszen bizonyos stílusokat, például Debussyt nem is volt értelme a színházban játszani. Bármilyen olyan muzsikát, amelynél fontos szerep jut a halk regisztereknek, kénytelenek voltunk kihagyni a műsorból. Most azonban új helyünkön kiváló az akusztika, optimális méretű a színpad és a nézőtér nagysága is ideálisnak mondható.

– *S nagy kihívást jelent az együttes számára az is, hogy nemcsak előadóként, hanem szervezőként, üzemeltetőként is működnek...*

– Valóban különleges és izgalmas helyzet, de ez gyakorlatilag külön üzemág lesz. Nagyon szeretnénk a Művészetek Házában értékes kulturális produkciókat bemutatni, de ezek mellett a populárisabb daraboknak is lesz helyük, bár azt nem akarjuk, hogy ez az új, értékes helyszín devalválódjék.

– *Ahogy Sir László szavaiból kivettem, azért az új épületben különlegesebb produkciók hangzanak fel, mint korábban a színházteremben...*

– Kicsit bátrabban nyitunk más műfajok felé. S végre azok a kompozíciók is műsorra kerülhetnek, amelyeket eddig akusztikai okok miatt voltunk kénytelenek nélkülözni. Így a 2006–2007-es évad programjában Sibelius, Rachmanyinov is helyett kapott, és színesebb hangzás várja a közönséget. Persze, azért óvatosnak kell lennünk, hiszen a miskolci publikum eléggé konzervatív. Képesek akár huszonhat-szor is meghallgatni Csajkovszkij b-moll zongoraversenyét, de az újdonságok iránt nem annyira érdeklődnek. Igyekszünk azért izgalmas műveket bemutatni, s olyan darabokat is, amelyet eddig kevesen hallhattak. Különleges műfajú művek is szerepelnek a programban, ősszel például már tartottunk olyan koncertet, amikor két kubbai ütőhangszerrel játszott a zenekar klasszikus és jazz darabokat. A szokásos bérletorozataink mellett pedig ismét lesz-

Színes őszi kínálat

A szeptember 7-i nyitókoncertet követően, amelyen Bogányi Gergely zongorázott a Miskolci Szimfonikus Zenekar kíséretével, szeptember 16-23-a között ebben az új létesítményben rendezték meg a Fiatal Filmesek III. Nemzetközi Fesztiválját. Az érdeklődők szeptember 22-én a „Mindhalálig tangó”-nak tapsolhattak. Az októberi hónap is számos izgalmas koncertet kínál, hiszen 2006. október 5-én a Bartók Vonósnyegyes Jandó Jenővel ad hangversenyt a miskolci Művészetek Házában, október 9-én pedig Liszt Szent Erzsébet-legendáját mutatják be a Miskolci Szimfonikusok, Kovács László vezényletével, s a Nemzeti Énekkarral. A koncert szólólistái: Sümei Eszter, Meláth Andrea, Massányi Viktor és Szvétek László. Október 23-án az együttest Kobayashi Ken-Ichiro dirigálja, s ezen a Beethoven-Liszt-esten Oravecz György zongorázik.

nek ifjúsági koncertjeink is. Három esztendeje tartottuk az első ilyen hangversenyt, s igazi reveláció volt, akkora siker, hogy arra jutottunk, feltétlenül meg kell ismételni. A nagyzenekar bő egy órát muzsikált, s ha kellett, maskarába is öltözött. Igazi városi eseménnyé váltak ezek a koncertekre, amelyre rengetegen kíváncsiak, s a legkisebbek is örömmel jönnek.

– *S hogyan látja Ön, mit szól az új teremhez az együttes?*

– Mindenki nagyon boldog, s azzal is tisztában van, hogy ezen a helyszínen mást, még jobb játékot kell produkálniuk, mint korábban. A zenekar megmutathatja végre a teljes tudását. Ezt egyébként Carmennek, azaz az elektroakusztikai rásegítő rendszernek is köszönhetjük, amelynek 80 millió forint lesz az ára, és hatására megváltozik a térérzet, s olyan akusztikát alakít ki, mintha a nézők egy katedrálisban ülnének. A mikrofon, a hangszóró nem a színpadról, hanem oldalfalakra, némi késleltetéssel szólal meg. Eddig bajban voltunk, ha lemezfelvételt akartunk készíteni, mert nem volt hozzá megfelelő helyszínünk, az új teremben azonban erre is lehetőség lesz... Szóval ősztől tényleg új élet kezdődött a Miskolci Szimfonikusok számára.

R. Zs.